

Zamyslenia na týždeň po 4. nedeli po Svätej Trojici

Pondelok 25. júna 2018

Piesne: ES č. 574, 445

Text: Mt 10, 26 – 33

„26Preto nebojte sa ich, ved' nieto skryté, čo by nevyšlo najavo; a nieto tajné, čo by sa nevyzvedelo. 27Čo vám hovorím potme, hovorte na svetle, a čo pošepky, rozhlasujte zo striech. 28A nebojte sa tých, ktorí zabijajú telo, ale dušu nemôžu zabiť; bojte sa skôr Toho, ktorý aj dušu aj telo môže zahubiť v pekle. 29Či nepredávajú dvoch vrabčekov za groš? A ani jeden z nich nespadne na zem bez vôle vášho Otca. 30A vám aj všetky vlasy spočítal na hlave. 31Preto nebojte sa, vy ste viac ako mnoho vrabcov! 32Preto, ktokoľvek vyzná ma pred ľuďmi, toho vyznám aj ja pred svojim Otcem, ktorý je v nebesiach; 33kto by ma však zaprel pred ľuďmi, toho zapriem aj ja pred svojim Otcem, ktorý je v nebesiach.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Obava a strach vždy patrili k životu človeka. Dôležité je, aby sme strach vedeli nejakým spôsobom umenšiť na únosnú mieru pre svoj život. A prečo vlastne máme strach? Pre rôzne veci. Bojíme sa o seba i o svojich blízkych. Bojíme sa o spoločnosť i o cirkev. Bojíme sa prítomnosti, ale ešte viac budúcnosti. A ako môžeme strach dostať na tú únosnú mieru pre život? Na to majú ľudia rôzne odporúčania. My ako kresťania by sme mali použiť len jeden. Ten, ktorý nám ponúkol náš nebeský Otec skrze Ježiša Krista. A sám Ježiš Kristus nám práve toto pripomína aj v dnešnom texte. Ak nás napáda obava, Pán Ježiš Kristus nás uistuje, že sa nemáme prečo báť. On je pri nás. On je s nami. On nám pomáha vo veciach zjavných i tých skrytých. Dnes nám Ježiš Kristus hovorí o jednej dôležitej veci, ktorou sme poverení ako Jeho nasledovníci. Totiž o našej povinnosti byť svedkom, byť hlásateľom radostnej zvesti o vyslobodení človeka z okov a pút strachu a obáv. Avšak človek sa k tejto pomoci, ponúkanej od Pána Ježiša, neraz stavia odmietavo a niekedy aj s odporom. Prečo? Možno preto, že pri nej je odkázaný len a len na Neho. A Ježiš od človeka vyžaduje poslušnosť, pokoru, vieru a pevnú nádej, že je to pre neho jediné riešenie. A to sa človeku často prieči, lebo nie je schopný pokory ani poslušnosti. A preto hľadá pre seba riešenie, ktoré je prirodzenejšie pre jeho pýchu a schopnosti, a je v súlade s jeho namyslenosťou. A tak je odmietavý a niekedy aj zjavne popudlivý proti riešeniu, ktoré mu ponúka jeho Pán a Spasiteľ Ježiš Kristus. A potom na to doplácajú často tí, ktorí mu o tom svedčia. Pán Ježiš Kristus ich na takúto reakciu zo strany človeka pripravuje. On vie, že človek máva k tejto zvesti výhrady.

Niekedy miernejšie, niekedy razantnejšie. A tak je to aj v súčasnosti. Aj dnes potrebujeme povzbudenie pre svoju prácu na poli duchovnej služby. Ale vždy si máme byť istí, že všetko je v Božích rukách. V tejto oblasti nič neprešlo do rúk človeka. Preto nebojme sa! „Preto ktokoľvek vyzná ma pred ľuďmi, toho vyznám aj ja pred svojím Otcom, ktorý je v nebesiach; kto by ma však zaprel pred ľuďmi, toho zapriem aj ja pred svojím Otcom, ktorý je v nebesiach.“ Amen.

Modlitba:

Pane Bože, ďakujeme Ti, že v Tvojich rukách je náš život, náš svet i naša spoločnosť. Keď cítime potrebu služby, daj nám k nej silu a ochotu. Nech nás v nej neodradí ľahostajnosť a odpor ľudí. Nech sme pevne presvedčení o tom, že Ťa každý človek potrebuje, a že našou povinnosťou je sprostredkovať tento odkaz od Teba pre všetkých. Daj nám trpezlivosť pri tejto našej službe. Ak aj nebudeme vidieť žiadne pozitívne reakcie, nech sme si istí, že Ty raz sa k vernej službe priznáš a odmeníš ju. Amen.

Mgr. Juraj Macko, námestný farár v CZ ECAV Dačov Lom